

lesní ochranná služba

Lýkožrout smrkový

Ips typographus (L.)

Lesnický význam a rozšíření

Lýkožrout smrkový patří v Evropě, s výjimkou Středomoří a Britských ostrovů, k nejvýznamnějším škůdečníkům. V případě smrkových porostů je pak v posledních desetiletích nejvýznamnějším škůdcem. Známé jsou rozsáhlé katastrofy v posledních třech desetiletích ze Skandinávie, pobaltských zemí, v Bělorusku, které dosáhly desítek mil. m³. Jen ve střední Evropě dosáhl objem napadeného dříví za období 2006–2009 přibližně 43 mil. m³ a v ČR za posledních 30 let, kdy po většinu doby byl I. smrkový pěstován, dosáhl objem napadeného dříví zhruba 29 mil. m³. V posledních letech objem napadeného dříví ve střední Evropě prakticky každoročně stoupá (nejvíce na Slovensku – za poslední roky přibližně čtyřikrát), v lepším případě se drží zhruba na stejném úrovni. Výjimku tvoří Sasko, kde I. smrkový v poslední době prakticky žádné problémy nepůsobí.

I. smrkový je typickým sekundárním škůdcem. Přednostně napadá čerstvě odumřelé stromy (polomové dříví, dříví z těžeb) nebo odumírající stromy. Při pěstování, kdy nenalézá dostatek vhodného materiálu pro další množení, pak napadá i stromy oslabené suchem, napadené houbami nebo i zdravé stromy. Diskutabilní je stále vazba na stromy oslabené imisemi, avšak z dnešního pohledu to není již zcela aktuální.

Z pohledu způsobu poškození je I. smrkový fyziologickým škůdcem. Při napadení živých stromů způsobuje jejich odumření, ale kvalita dřeva by při včasném zpracování neměla být změněna.

Význam I. smrkového je zásadně spojen s hygiénou lesa a zdravotním stavem porostů. Rozhodujicími faktory pro vznik pěstování (gradace) jsou dostatek materiálu pro založení nové generace a průběh počasti. Vysoké a rovnomořně strážky pozitivně ovlivňují vitalitu poros-

Kurovecové ohnisko.

tú (a tím i jejich obranyschopnosti) a vysoké teploty urychlují vývoj I. smrkového, takže může mít více generací v roce. V neposlední řadě je rozhodujicím faktorem včasné a důsledné provedení učinných preventivních i obranných opatření.

I. smrkový se nejčastěji vyskytuje ve smrkových porostech starších sedesát let, a to zejména na oslněných porostních stěnách. Uvnitř porostů se vyskytuje zpravidla pouze při kalamitním stavu nebo při sníženém zakmenění. Na stojících stromech začíná nálet na rozhraní kmene se suchými větvemi a nasazení koruny se zelenými větvemi. Z tohoto místa se pak šíří

oběma směry, přičemž neobsazena zůstává pouze nejslabší část kmene (cca pod 10 cm) a oddenková část do výše cca 1,5 m. Na ležících kmenech není pro začátek náletu preferována žádná část kmene, ale neobsazeny zůstávají stejně partie kmene jako u stojících stromů. Pouze ve výjimečných případech obsahuje i slabší materiál (mladší stromy, včetně mlazin nebo nárostů od 5–10 let, kde však zpravidla nedokončí svůj vývoj), kde má však konkurenici v dalších druzích kurovek.

Kromě smrku ztepilého může napadat i další druhy smrků v náhradních porostech, výjimečně i modřin a při gradaci i borovicí baltiky nebo borovicí kleč, vzácně také borovicí lesní.

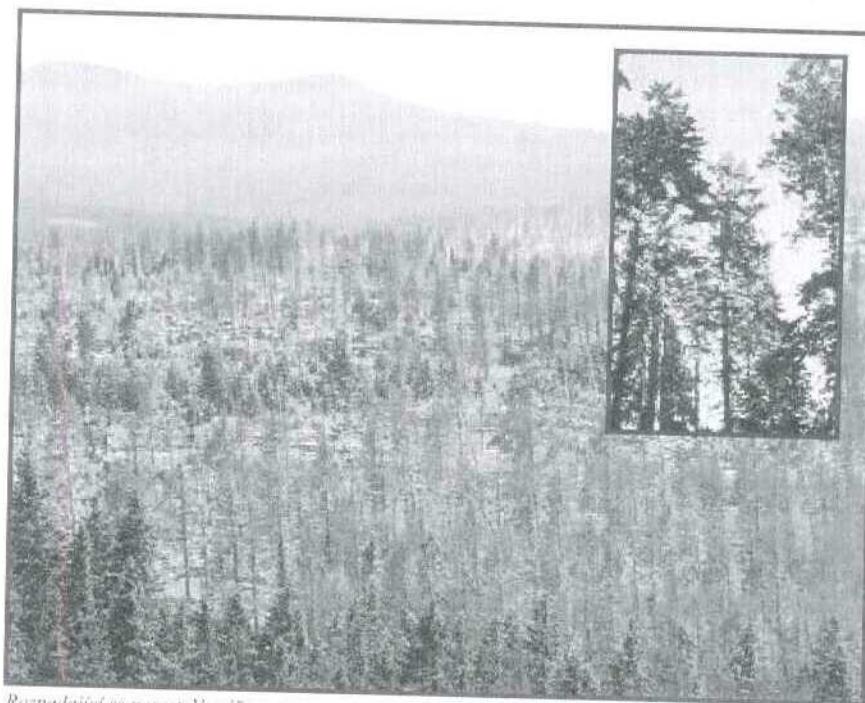
V Česku se původně vyskytoval (ještě před 2. světovou válkou) pouze v horských oblastech nad 800 m, s výjimkou Brd. Tepřve v průběhu války se rozšířil i do nižších poloh, kde první velkou katastrofu způsobil na přelomu 40. a 50. let minulého století. V současnosti se vyskytuje od nejnižších poloh až po horní hranici lesa prakticky všude, kde se vyskytuje smrky. Od 80. let je s výjimkou několika let stále v gradaci, i když se zde projevují lokální rozdíly.

Ve smyslu vyhlášky MZe ČR č. 101/1996 Sb., v § 3 je I. smrkový považován za kalamitního škůdce. V příloze této vyhlášky je pro něj stanoven:

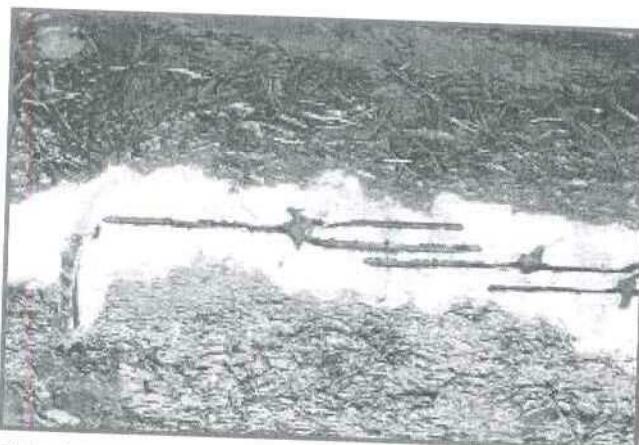
- základní stav – je takový početní stav lýkožroutů, kdy objem kurovecového dříví z předchozího roku v průměru nedosáhl 1 m³ na 5 ha smrkových porostů, a nedošlo k vytváření ohnisek;

- zvýšený stav – je takový početní stav, kdy objem kurovecového dříví v průměru překročil 1 m³ na 5 ha smrkových porostů, a došlo k vytvoření ohnisek; tento stav upozorňuje na možnost pěstování;

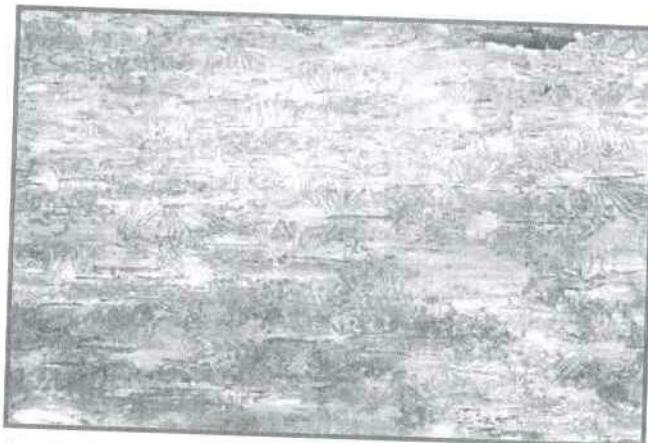
- kalamitní stav – je takový početní stav, který způsobuje rozsáhlá poškození porostů na stěnách, příp. vznik rozsevů uvnitř porostů.

Rozpadající se porost. Ve výřezu strom s rezavým jehličím.

Zatímařící požerek.

Rozvinuté požerky.

Způsob života

V podmírkách střední Evropy má 1. smrkový v nižších polohách zpravidla 2 pokolení, ve vyšších polohách pak pouze 1 pokolení. Za příznivých povětrnostních podmínek může být počet pokolení o jednu generaci navýšen.

Jarní rojení začíná v nižších a středních polohách na přelomu dubna a května, poslední dobou však spíše koncem dubna, výjimečně i začátkem dubna. Ve vyšších, horských polohách pak dochází k časovému zpoždění v důsledku nižších teplot a může nastat už v druhé polovině května. Letní rojení pak nastává po 8–10 týdnech po začátku jarního rojení (za velmi příznivých či velmi nepříznivých teplotních podmínek může být i zkráceno nebo prodlouženo), tedy zhruba od poloviny června do počátku srpna. Případné třetí rojení následuje na přelomu srpna a září; vývoj nově založené generace zůstává však v daném roce zpravidla nedokončen, avšak pro jarní rojení v následujícím roce jsou brouci připraveni již k vyrojení.

Při sesterském rojení, ke kterému dochází při všech generacích, dochází k pferojování samce na stejný nebo jiný stroni zpravidla 2–3 týdny po začátku klasického náletu. Samice prodělají regenerační žír a poté bez další kopulace pokračují v kladení vajíček v novém požerku, který nemá snubní komůrkou. Podíl

samiček, které se zapojují do sesterského rojení, kolísá od 10 % do 90 %. Je možný i jiný typ přerojování po spáření s jiným samečkem, kdy samička vytváří standardní požerek, zpravidla s jednou matečnou chodbou, ale se snubní komůrkou, takže se nelíší od normálních požerku.

Na stromy nalétávají jako první samečci. Pionýrští brouci, kteří po náletu na smrky začnou produkovat agregační feromony, postupně prekonají obranyschopnost napadeného smrku (v případě úspěšného ataku) a zahájí tak v důsledku produkce agregačních feromónů hromadný nálet. Na jednoho samečka připadou 1–3 samičky. Po spáření bloudí každá samička svoji matečnou chodbu, kde do záfezů po stranách této chodby kladé vajíčka, kterých je v průměru kolem šedesáti. Kladení vajíček trvá zhruba 7–10 dnů. Po 6–18 dnech se z vajíček líhnou larvy, jejichž vývoj trvá 7–50 dnů s ohledem na teplotní podmínky. Období kukly trvá v průměru 8 dnů. Vylíhlí brouci jsou zpočátku bílí, postupně žlutinou, hnědou a dále tmavou a poohlavně dozrávají. Přitom prodělávají zralostní žír, a to buď přímo v místě vylíhnutí, nebo po přeletu na náhradním místě (jiný kmene, pasek apod.). Toto období trvá zpravidla 2–3 týdny. Celkově probíhá vývoj za normálních podmínek 6–10 týdnů. Poměr pohlavi nově vylíhlých brouků v rámci požerku je zhruba 1:1.

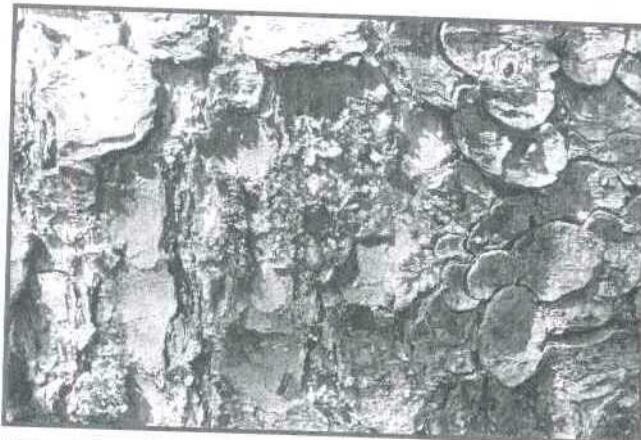
Zimování 1. smrkového probíhá ve stadiu lar-

vy, kukly nebo dospělce; v závislosti na průběhu počasí. Vývoj larev pod kůrou pokračuje i za teplot kolem 7 °C. V důsledku toho je při začátku jarního rojení většina jedinců ve stadiu imaga. Část jedinců zimuje v hrabance, část pod kůrou v místě vylíhnutí a část pod kůrou v místě náhradního zralostního žíru. Místo zimování je do značné míry závislé na průběhu počasí a dokončení stupně vývoje.

Symptomy poškození

Prvními příznaky napadení stojících stromů jsou výrony pryskyřice při zálevání nalétávajících samců na stromy. Ty však mohou být spojeny i s jinými příčinami, takže k potvrzení zahájení náletu je nutné tento příznak kombinovat náhodně s kontrolou přítomnosti závrtových otvorů. Po překonání obranyschopnosti stromu již k výronům pryskyřice nedochází. Objevují se závrtky na kmenech a nejspolehlivější časný příznak – rezavé drtinky za šupinkami kůry na patě kmene. Tím se dá potvrdit nálet i ve vyšších partiích kmene. Zřetelně jsou i po deštích, k totálnímu smržení nedochází. Na ležícím dříví se hromádky rezavých drtinek objevují vedle závrtů nebo za šupinkami kůry pod závrtiem. Po sloupnutí kůry je možné nalézt typické požerky 1. smrkového v různém stadiu vývoje.

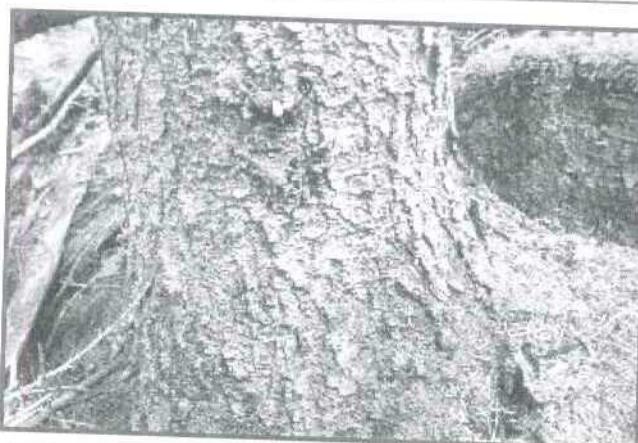
Požerek je jednoramenný až triframenný.

Závrtový otvor zatížený pryskyřicí.

Závrtové otvory na ležícím kmene.

Drtiny na bázi kmene.

Drtiny na nezpečeném kmene.

Vyšší počet matečných chodeb prevládá v základním stavu, v kalamitním stavu je převaha jedno- a dvouramenných požerků. Matečné chodby jsou rovnoběžné s osou kmene, 6–12 cm dlouhé a 0,3 cm široké. Larvové chody jsou až 6 cm dlouhé a jsou orientovány kolmo na matečné chodby. U požerku sesterského pokolení chybí snubní komůrka a požerek je jednoramenný, s jednou matečnou chodbou.

Později dochází k barevným změnám jehličí, které postupně rezne a začíná opadávat. Rychlosť barevných změn v koruně smrku je značně závislá na vitalitě stromu a také na průběhu srážek (což do jisté míry souvisí s vitalitou). K těmto změnám zpravidla dochází krátce před dokončením vývoje I. smrkového. Zhruba ve stejně době začne opadávat kůra v místě primárního náletu na strom. K urychlení tohoto procesu mohou přispět ptáci, hledající kůrovce jako potravu. Tyto dva příznaky se však objevují relativně pozdě, a nelze je proto zcela použít pro vyhledávání napadených stromů určených k asanaci. Po jejich objevení zbhvádá do výletu brouků většinou pouze několik dní. Měla by to být spíše metoda pro dohledání stromů, které nám na začátku náleitu unikly. Na druhou stranu by bylo závažnou chybou tyto stromy již neasanovat, protože „brouci již vyletí“; je třeba naopak vyvinout zvýšenou aktivitu a stromy usanovat co nejdříve.

Kontrola

Kontrola I. smrkového je legislativně zakotvena v § 32 zákona č. 289/1995 Sb. Podrobněji je rozvedena ve vyhlášce Ministerstva zemědělství č. 236/2000 Sb. (příloha 2) a dále také v ON 48 1000, a to konkrétně v bodu 3.2.

Při základním stavu se I. smrkový kontroluje především pochůzkami. Doplněk je možné provádět kontrolu také feromonovými lapači nebo lapáky, obdobně jako při zvýšeném stavu.

Při zvýšeném stavu se kontrola výskytu I. smrkového provádí feromonovými lapači nebo lapáky, a to ve všech smrkových porostech starších 60 let se zastoupením smrku alespoň 20 %. Kontrolní opatření instalujeme na nejohroženější místa (osluněné porostní stěny, starší ohniška

žiru, páseky po polomech apod.), a to v počtu minimálně 1 kontrolní opatření na 5 ha. Do jisté míry tato kontrolní opatření plní částečně i úlohu obranných opatření. Při zjištění mimořádných skutečností (nárůst počtu napadených stromů, zvýšení odchytů) je třeba přijmout rázná obranná opatření vedoucí k zastavení dalšího nárůstu populace škůdce. Přistupujeme tak k vlastní obraně.

Při kalamitním stavu se o klasické kontrole již nedá prakticky hovořit. Všechna opatření jsou brána již jako obranná. Stanovení jejich počtu vychází ze zjištěného stavu, který bude popsán dále.

Ochrana

Potřeba ochrany smrkových porostů proti I. smrkovému je obdobně jako kontrola ukotvena v naši legislativě v rámci § 32 zákona č. 289/1995 Sb. Podrobněji je rozvedena ve vyhlášce Ministerstva zemědělství č. 101/1996 Sb. a v její novelaci (vyhláška Ministerstva zemědělství č. 236/2000 Sb.) a dále také v ON 48 1000, a to konkrétně v bodech 3.2. (prevence) a 3.3. (obrana).

Efektivní obranná opatření proti I. smrkovému (ale obecně i proti dalším kůrovým) jsou založena na třech základních principech, zahrnujících jak preventivní opatření, tak i kurativní zásahy, tedy vlastní obranu. Jsou to:

- včasné zpracování atraktivního dříví vhodného pro vývoj a další namnožení I. smrkového (např. polomy, dříví po těžbě apod.);
- včasné a důsledné vyhledávání napadených stromů a jejich řínná a včasná asanace;
- soustředění a hubení I. smrkového v ohniščích žiru a na dalších ohrožených místech (např. lapáky, feromonovými lapače, otrávenými lapáky apod.).

Preventivní opatření

Základem prevence je po celý rok důsledně vyhledávat, vyznačovat, evidovat a hlavně včas zpracovávat kůroveové stromy a další kůroveové dříví. Dále je nutné včas odstraňovat z lesa veškerý atraktivní materiál, vhodný pro namnožení I. smrkového (polomy, vytěže-

né dříví, přip. i výrazně fyziologicky oslabené stromy), a to před začátkem rojení I. smrkového (pokud dříví nechceme zatraktivnit a použít ho jako součást obranných opatření). Dříví, které z provozních důvodů nelze včas odstranit, je nutné začlenit do obranných opatření, tj. využít je jako lapáky nebo otrávené lapáky. Při rozhodnutí o způsobu využití je nutné myslit na nutnost včasné asanace a rozsah přizpůsobit kapacitám.

Po rozsáhlých větrných nebo sněhových kalamitách je s ohledem na riziko rozšíření I. smrkového vhodnější začít se zpracováním jednotlivých roztroušených polomů (kde hrozí rozptyl I. smrkového na velkých plochách) a postupovat k větším celkům, kde se v případě časové tísňe dají snadněji uplatnit asanacní metody.

Obranná opatření

Efektivní obranná opatření nutně vychází z důsledně prováděných preventivních opatření, zejména pak z včasného a důsledného vyhledávání a následné včasné a řínné asanace veškerého napadeného dříví. Dále jsou k hubení I. smrkového využívány také lapáky, feromonové lapače, otrávené lapáky, přip. i některé další méně tradiční metody.

Při chemické asanaci smějí být použity pouze schválené přípravky uvedené v Seznamu registrovaných přípravků a dalších prostředků na ochranu rostlin, zpracovaném Státní rostlinolékařskou správou, který lze nalézt na webových stránkách www.srs.cz (v přetisku vydávaném Českou společností rostlinolékařskou) nebo v Seznamu povolených přípravků na ochranu lesa (dále jen Seznam) sestavovaném pracovníky Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., který je dostupný na webových stránkách www.vulhm.cz. Tento seznam vychází z výše uvedeného schváleného registru a je rozpracován do jednoduchých technologických postupů pro jednotlivé škůdce nebo jejich skupiny. Při aplikaci přípravků je nutné dodržovat stanovené dávky, termíny a bezpečnostní zásady a postupovat v souladu s platnými etiketami.

Stanovení počtu odchytových zařízení

Odehytovými zařízeními jsou mřížené lapáky, feromonové lapače a otrávené lapáky. Jejich účinnost je chápána jako srovnatelná, za dodržení spravných technologických postupů.

Počet odchytových zařízení se stanovuje pro každé ohnisko žiru samostatně, v případě jednotlivého výskytu jednotlivých kůrovcových stromů je možné jako ohnisko žiru brát všechny stromy na ploše jednoho hektaru.

Počet odchytových zařízení pro jarní rojení (I. série) je stanoven podle katastrálního základu (období od 1. 8. do 31. 3.) a rovná se počtem ekvivalentu 1/10 objemu věcas zpracovaného kůrovcového dříví (veškeré dříví napadené I. smrkovým – stojící stromy, lapáky, skládky, polomy). K takto stanovenému počtu se přidá jedno odchytové zařízení na každý započatý 1 m³ kůrovcového dříví lykožroutem čerstvě časťem nebo celá opuštěném.

Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 236/2000 Sb. stanoví připravit jeden lapák na každých 8 věcas zpracovaných lapáků, což je v rozporu s ustanovením ON 48 1000 (i když vyhláška je vyšší právní předpis). Nové připravovaná vyhláška by měla tento rozpor odstranit, a to v souladu s ON 48 1000.

Při stanovení počtu odchytových zařízení pro letní rojení (II. rojení) se vychází ze stupně napadení, resp. stupně odchytu. Konkrétní postup je uveden v následující tabulecte:

Stupeň napadení stupeň odchytu	Lapák – počet závrtů na 1 dm ²	Feromonový lapač, otrávený lapák – počet odchycených lykožroutů	Opatření
slabý	< 0,5	< 1 000	odchytová zařízení se mohou přemístit na vhodnější lokalitu
střední	0,5–1,0	1 000–4 000	počet odchytových zařízení se nemění
silný	> 1,0	> 4 000	počet odchytových zařízení se přiměřeně zvyšuje

Jestliže hrozí nebezpečí založení další generace (III. rojení) postupuje se při stanovení počtu odchytových zařízení obdobně jako v případě letního (II. rojení).

V případě, že z prostorových a technických důvodů nelze umístit stanovený počet odchytových zařízení, umístí se v ohnisku jejich maximálně reálný počet. Zde však stoupá riziko napadení blízkých stojících stromů.

Lapáky

Lapák je skácený, zdravý, odvětvěný smrk nebo jeho část o výčetní tloušťce minimálně 20 cm, atraktivní pro I. smrkového, umožňující založení dalšího pokolení. Lapáky se zakrývají po celé délce větvemi, aby se zpomalilo vysychání kůry a prodloužila se tak jejich atraktivita. Doporučuje se jejich podkládání za účelem zvýšení aktivní plochy lapáku pro nálet kůrovce.

Lapáky I. série slouží k zachycení brouků z jarního rojení. Nejvhodnější termín pro jejich přípravu je únor, avšak s ohledem na povětrnostní podmínky, nadmořskou výšku a reliéf terénu (problém se sněhovou pokryvkou) je možné je káct od října až do března.

Lapáky I. série se umisťují na okraje porostů. Z celého počtu se zhruba dvě třetiny umístí na výsluní a zbylá třetina do polostínu. Další lapáky v rámci jednotlivých sérií (dle rojení) se překlukují, jsou-li již položené lapáky plně obsaze-

ně, a to v přiměřeném počtu podle intenzity napadení a jeho časového rozložení. Stále se však započítávají do lapáků I. série. Stupeň napadení lapáku po ukončení rojení se hodnotí v nejvíce napadené části kmene (v případě nutnosti přikácování lapáků se stupeň napadení bere automaticky jako silný, a ne podle posledního přikáceného lapáku, který již nemusí být plně obsazen).

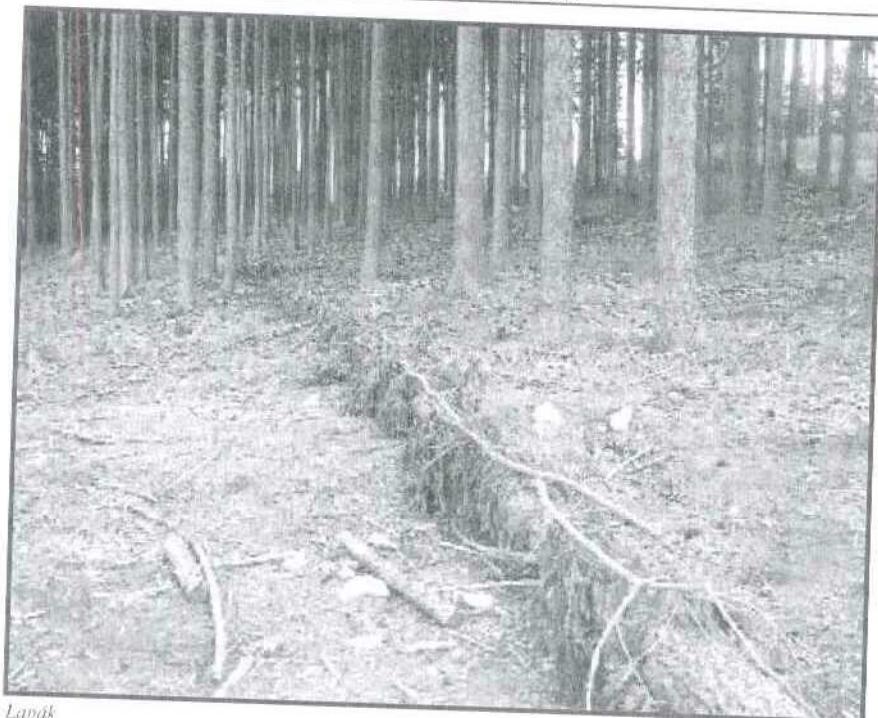
Lapáky II. série, určené k zachycení brouků další generace, se připravují přibližně jeden až dva týdny před předpokládaným začátkem letního rojení (zpravidla v červnu nebo počátkem července v závislosti na nadmořské výšce a průběhu počasí). Umisťují se zpravidla do polostínu. Jejich počet vychází ze stupně napadení lapáků I. série (viz výše).

Lapáky se evidují. Kromě čísla lapáku se zaznamenává místo položení lapáku, datum, data kontrol, datum asanace a stupeň napadení za příslušné období.

Feromonové lapače

Feromonový lapač je umělá past sloužící k zachycení dospělů I. smrkového, v níž se k lákání používají feromonové odporníky. Feromonový odporník je zařízení obsahující příslušné množství agregačního feromunu daného druhu kůrovec, umožňující jeho samovolné uvoľňování do ovzduší v množství vhodném pro lákání škůdce po stanovenou dobu. Feromonové odporníky jsou registrovány a jsou uvedeny v Seznamu, včetně stanovené doby účinnosti. V současnosti se používají nárazové feromonové lapače se zhruba stejnou účinností a nepodléhající registraci. Feromonové lapače se instalují, bez ohledu na typ, podle těchto zásad:

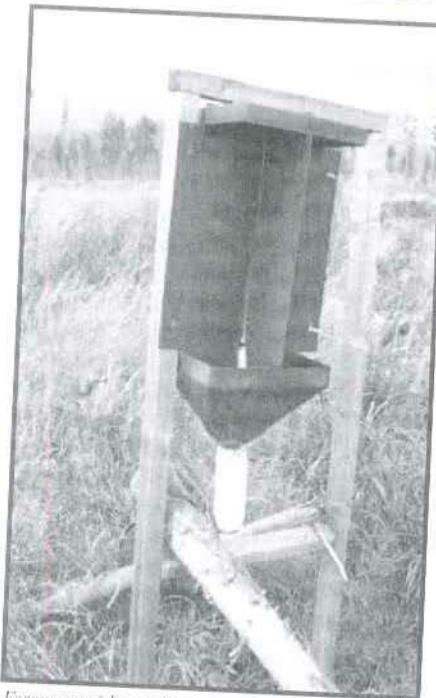
- bezpečnostní vzdálenost od nejbližšího stojícího smrku nesmí klesnout pod 10 m a neměla

Lapák.

Feromonový lapač – šterbinový.

Feromonový lapač Ecotrap.

Nezávlíčené uspořádání feromonových lapačů.

by překročit 25 m (horní hranice není závazná, ale se zvětšující se vzdáleností od porostní stěny klesá účinnost):

- feromonový lapač nesmí být zakrytý buřením (to platí po celou dobu odchytu);
- účinná plocha nárazových lapačů má být zhruba v prsní výšce;
- rozestupy mezi jednotlivými feromonovými lapači jsou zpravidla 20 m, mohou být i menší (např. při kalamitním stavu v rozsáhlých ohniscích žiru apod.), avšak pokles pod 10 m není již zcela efektivní a mělo by k němu dojít pouze zcela výjimečně.

Počty feromonových lapačů se stanovují zvlášť pro jarní a letní rojení, a to dle výše uvedených kritérií. Feromonové lapače se pravidelně kontrolují v intervalu 7–10 dní. Při vysokých odchytích ve vrcholu rojení se doporučuje intervaly zkrátit. Při kontrole feromonových lapačů se sleduje i případné napadení okolních stojících stromů. Feromonové lapače se evidují. Kromě čísla lapače se zaznamenávají místo instalace lapače, datum vyvěšení feromonového odpárníku, data kontrol s počtem zachycených brouků a stupeň odchytu za příslušné období.

Otrávené lapačky

Otráveným lapačem nejčastěji rozumíme polena o délce 1–1,5 m sestavená do trojnožek. Může to však být rovněž skácený a odvětrý smrk nebo jeho část (optimální délka 4 m). Musí být celopovrchově ošetřen schváleným insekticidem (všechny insekticidy uvedené v Seznamu pro asanaci kůrovcevového dříví) a navnázán feromonovým odpárníkem. U trojnožek jej vyvěšujeme pod vrchol trojnožky, u výfezů a kmén je umisťujeme přímo na kmen. Nejvyšší odchity jsou ve vzdálenosti 2 m od feromonového odpárníku. Podle toho určujeme počet odpárníků na otráveném lapačku. Lapač v celé délce stromu

rozhodně nestačí navnádat jediným feromonovým odpárníkem, jeho účinnost pak výrazně klesá a neodpovídá jeho potenciálu.

Pro stanovení počtu otrávených lapačů určených k obraně platí obdobné zásady jako při používání feromonových lapačů. Bezpečnostní vzdálenost otráveného lapačku (feromonové návady) od nejbližšího stojícího smrku je minimálně 6 m. Účinnost otrávených lapačů se kontroluje namátkově podkladáním plachtami s rámem, zamezujícím odrouknutí nebo spláchnutí mrtvých brouků. Zjištějeme počet uhynulých jedinců a vyhodnocujeme je stejně jako

v případě feromonových lapačů. Současně kontrolujeme, zda nedochází k využití škůdců pod kůrou.

Funkčnost otrávených lapačů se v průběhu letové aktivity l. smrkového udržuje opakováním ošetřením insekticidy (zpravidla po 8 týdnech v souladu s pokyny výrobce nebo v případě, že se pod kůrou začnou objevovat živí brouci) a výměnou feromonových odpárníků, opět v souladu s pokyny výrobce. Otrávený lapač nesmí být překryt buřením.

Otrávené lapačky je vhodné používat zejména na nepřístupných místech, kde je obtížné prová-

Otrávený lapač – trojnožka.

Otrávený lapák – skladka.

děti pravidelné kontroly. Z ekologického pohledu je používání otrávených lapáků méně vhodné, neboť znamená větší zátež pro životní prostředí. Rovněž dochází k vyššímu úhybu predátorů a dalšího necílového hmyzu. Přesto jejich obliba v poslední době stále roste.

Netradiční metody

Mezi netradiční metody v boji proti l. smrkovému zahrnujeme metodu usměrňování náletu na vybrané okraje smrkových porostů. Metodu se doporučuje používat v následujících případech:

- v porostech, kde je v běžném roce plánována obnovná těžba;
- v porostech s kalamitním stavem l. smrkového, kde by velmi pravděpodobně došlo k napadení porostních stěn i při použití klasických metod;
- v porostech s rozsáhlou živelní kalamitou pro usměrnění náletu v souladu s postupem těžebních prací – brouky zde lákáme na přistupnější lokality.

Základem této metody je zatraktivnění vybraných stojících stromů feromonovými odpary, které se vyvěší na 3–5 okrajových stromů. Počet uměle založených ohnišek vychází z možného ohrožení porostu při zohlednění těžebních a asanacích kapacit. Přibližně 2–3 týdny po náletu se napadené stromy pokácejí a asanují. Jestliže jsou napadeny pouze stromy s vyvěšenými odpary, je možné tento postup ukončit. Jestliže jsou napadeny i okolní stromy, nenavazujené, pak je vhodné celý cyklus opakovat. Použití této metody je vžádano na dobrou organizaci práce, aby nedošlo k vylétnutí brouků. Nejvhodnější je uplatnit túto metodu na začátku jarního rojení v období vrcholného letu, avšak je možné ji použít i v průběhu celé letové aktivity lýkožrouta.

Odkorněný strom – ručně, škrabákem.

nit příslušným počtem feromonových odparsníků (při použití jako otrávený lapák) nebo po napadení skladku rozvalit a opět uplatnit individuální postřik kmene (je-li použita jako lapák). Při ošetřování celé skladky zůstávají vnitřky skladek neosetřené, brouci tam tak kmeny napadají a přežívají.

Při dlouhodobém skladování dříví je možné skladky preventivně ochránit před napadením skrápěním vodou, které spolehlivě zabrání napadení skladky.

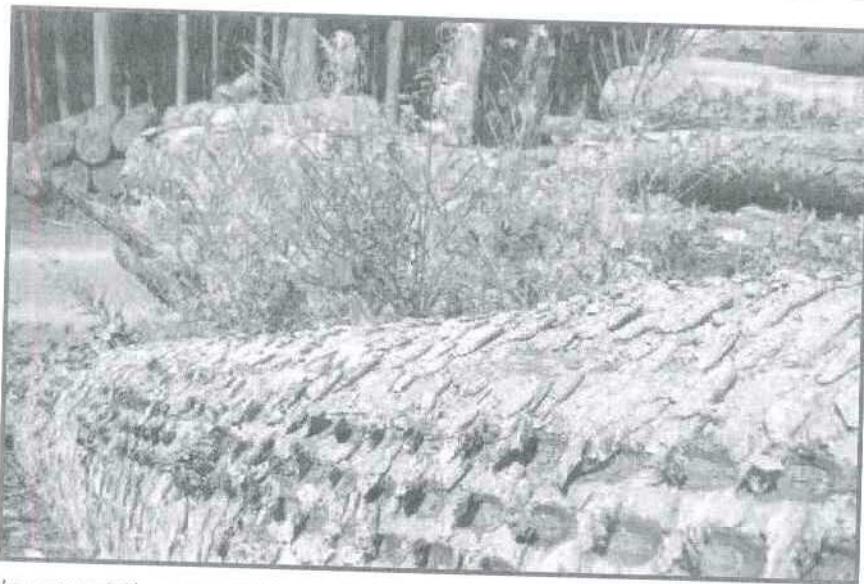
Další metody, které jsou občas propagovány (např. využití antiferomonů, houbových patogenů nebo odkorňování stromů nastojato) nejsou buď dostatečně odzkoušeny a jejich účinnost je více než diskutabilní, nebo jsou ekonomicky velmi nákladné, časově náročné a také ne zcela účinné.

Asanace

Asanace kůrovcevého dříví, včetně lapáků, se provádí v zásadě dvěma způsoby:

- mechanicky;
- chemicky.

Mechanická asanace může být buď strojní (na dřevoskladech nebo mobilitními odkorňovači přímo v porostech), nebo ruční škrabáky. V poslední době se využívá hojně i odkorňování pomocí adaptérů na motorovou pilu, což představuje jistou kombinaci mezi ručním a strojním odkorňováním. Mechanická asanace se provádí až do stadiu larvy, kdy je velmi účinná a efektivní. V pozdějších stadiích je možné ji použít pouze u takového strojního odkorňení, kdy dochází současně k rozdcení jednotlivých vývojových stadií l. smrkového. Rovněž odkorňování adaptérů na motorovou pilu je možné provádět až do doby výletu imág. Dřívě doporučované pálení nebo chemická asanace sloupnuté kůry při ručním odkorňování ve stadiu žlutého brouka je

I po zpracování harvestorem je dříví atraktivní pro L. smrkového.

možné a účinné pouze za nízkých teplot; jinak nepoškození brouci kůru ihned po odkornění opouštějí.

Chemickou asanací je možné provádět v libyojném stadiu vývoje L. smrkového. Při správném provedení je vysoce účinná. Přežívají pouze brouci, kteří k opuštění požerku použijí výletový orvor jiného brouka a není tak kontaminovaný insekticidem. Současně používané insekticidy nejsou penetrační a projevuje se jejich požerový účinek. Ke kontamnaci a následnému uhnutí dochází právě po pozření kůry ošetřené insekticidem při prokousávání kůry. Kontaktní účinek se uplatňuje

je pouze při postřiku, kdy jsou kontaminováni brouci, sedící na kmenech. S chemickou asanací se může začít ihned po náletu brouků, aby se zabránilo přerojování samic při zakládání sesterského pokolení. S asanací by se mělo skončit ve stadiu kukel, ale je možné ji výjimečně použít i později. To se nedoporučuje pouze z důvodu nebezpečí prodlení a následnému výletu brouků. Jsou-li insekticidy použity správně, v souladu se Seznamem a platnými etiketami, jsou účinné po dobu min. 8 týdnů. Postřík se musí provádět na suchou kůru a po postřiku nesmí pršet cca 1–2 hodiny, aby došlo k zaschnutí postříkové jichy.

Odkorňování pomocí adaptéra na motorovou pilu.

Legislativa

- ON 48/1000 Ochrana lesů proti kůrovciu na smrku
- Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a vzor služebního odznaku a vzor průkazu lesní stráže
- Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 236/2000 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a vzor služebního odznaku a vzor průkazu lesní stráže
- Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění.

Vybraná literatura

Skuhravý V. 2002: Lykožrout smrkový (*Ips typographus* L.) a jeho katastrofy. Praha: Agrospoj, 196 str.

Svestka M., Hochmut R. & Jančářík V. (eds.) 1996: Praktické metody v ochraně lesa. Praha: Silva Regina, 309 str.

Svestka M., Zahradník P., Geráková M., Karásek B., Pešková V., Soukup F., Čistová E., Kubelíková M. & Hyřová L. 2009: Seznam registrovaných přípravků na ochranu lesa. Praha: Ministerstvo zemědělství, 58 str.

Zahradník P. 2004: Ochrana smrčin proti kůrovciu. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce, 40 str.

Zahradník P. 2006a: Základy ochrany lesa v praxi. 2. vydání. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce, 128 str.

Zahradník P. 2006b: Aplikace přípravků na ochranu lesa. 2. vydání. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce, 76 str.

Zahradník P. & Knížek M. 2007a: Lykožrout smrkový, *Ips typographus* (L.). Lesnická práce 86 (4): i–vii (příloha).

Zahradník P. & Knížek M. 2007b: Kůrovečová katastrofa. otázky a odpovědi. Lesnická práce 86 (5): i–viii (příloha).

Zumr V. 1995: Lykožrout smrkový – biologie, prevence a metody boje. Písek: Matice lesnická, 131 str.

Autoři:
Petr Zahradník, Marie Geráková
Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i.
Štrnady 136
252 02 Jílovýš
E-mail: zahradnik@vulhm.cz
gerakova@vulhm.cz

*Ende na titulní straně:
Rozpadající se povrstv.
Detail:
Dospělec lykožrouta smrkového.*

VIII VYVĚHNO: 25.7.2018 **Úřad městyse Koloveč**
U Staré Fary 142
345 43 Koloveč

J. SEJMUTO:

LESNICKÁ PRÁCE 12/2010